

Udvalgets juridiske Medlemmer vilde have foretrukket, at Underrettsdommeren, naar han tiltræder Voldgiftsretten, fra da af overtog Hvervet som dens Formand, jfr. Dommer Ankers udtrykkelige Forbehold derom nedenfor Sp. 2905 og 2923. Udvalgets Landbrugsrepræsentanter har imidlertid tillagt det megen Vægt, at de nuværende Voldgiftsformænd, der ogsaa efter Udvalgets Forslag skal lede Forligsforhandlingen, og som derfor har det nøjeste Kendskab til Sagerne, naar de egentlige Retsforhandlinger tager deres Begyndelse, vedbliver at fungere som Formænd. Nogen større processuel Betydning tilkommer der næppe det her omhandlede Spørgsmaal, idet det afgørende maa være, at Dommeren bliver Medlem af Retten og dermed i Stand til at gøre sin Sagkundskab og Indsigt gældende.

Det formelle Grundlag for at Dommeren kan lede Forhandlingerne, hvor dette er paakrævet, er tilvejebragt ved den af Udvalget foreslaaede Formulering af § 5.

Hvad endelig angaar de foreslaaede Retters formelle *Benævnelse*, vilde vel fra et teoretisk Synspunkt betragtet Betegnelsen „Husdyrret“ eller lignende være at foretrække fremfor „Husdyr-Voldgiftsret“, idet det maa erkendes, at de heromhandlede Retter ikke besidder de Egenskaber, som teoretisk særpræger en Voldgiftsret i Modsætning til en almindelig Domstol, jfr. ovenfor Sp. 2869. Man har imidlertid ment at maatte lade det teoretiske Synspunkt vige til Fordel for den praktiske Interesse, der knytter sig til Anvendelsen af Betegnelsen Voldgiftsret, idet denne Betegnelse markerer Sammenhængen mellem de foreslaaede og de hidtil eksisterende Retter. I dansk Lovsprog og almindelig Sprogbrug fastholdes i øvrigt heller ikke paa andre Omraader den strengt teoretiske Anvendelse af Begrebet Voldgift som alene omfattende en paa Frivillighed og eget Valg af Voldgiftsmænd baseret Retspleje, idet ogsaa en Række Former af tvungen Voldgift og Voldgift med Voldgiftsmænd udpeget af andre end Parterne eller disses Organisationer er anerkendt. Det karakteristiske for Voldgiften kan herefter ikke ubetinget fastholdes at være Frivillighedsmomentet og Valgfriheden, men maa snarere ses i Rettens Forhold til de materielle og processuelle Retsregler samt i de personelle Betingelser, der stilles med Hensyn til Rettens Medlemmer. I førstnævnte Henseende maa Voldgiftsbegrebet kunne finde Anvendelse, naar Retten i materiel eller i processuel Henseende staar mere ubundet af bestemt fikserede Retsregler end Domstolene i Almindelighed. For Husdyrvoldgiftsretternes Vedkommende gælder det ganske vist — som fremhævet nedenfor Sp. 2889 —, at de er bundet af den gældende materielle Lovgivning, herunder navnlig Købeloven, men Arten af de Retstvister, de faar til Behandling, vil dog i særlig høj Grad udfordre Anvendelse af et *Skøn*, der giver Afgørelsen en friere Karakter, end hvor Talen er om en mere mekanisk Anvendelse af positive Lovregler. Og processuelt er Behandlingen for Husdyrvoldgiftsret langt mindre forbundet og lovreguleret end den almindelige Domstolsretspleje. Hvad angaar Retsmedlemmernes personelle Forhold, taler den almindelige Opfattelse for at knytte Voldgiftsbenævnelsen til Retter, i hvilke alle eller en Del af Medlemmerne — som Tilfældet er i Husdyrvoldgiftsretterne — bestaar af ujuridiske Medlemmer, der repræsenterer en særlig Sagkundskab eller særlig Interesse paa det paagældende Omraade, jfr. herved Lejelov Nr. 54 af 23. Marts 1937 § 5.

V. Spørgsmaal uden for det principielle Hovedspørgsmaal.

Ud over det nu omtalte Hovedspørgsmaal vedrørende selve Organisationens af de Retter, der skal paakende Husdyrsagerne og ud over selve Reformforslaget med Hensyn til Husdyrvoldgiftslovens enkelte Bestemmelser, hvormed Udvalget har beskæftiget sig, og hvorfor der gøres Rede i Bemærkningerne til disse Paragraffer, har til Debat foreligget en Række Emner, om hvilke hele Udvalget har været enigt.